

Bulbophyllum medusae (Lindl.) Rchb.f. in W.G. Walpers, *Ann. Bot. Syst.* 6: 262 (1861).

Synoniem

Cirrhopetalum medusae Lindl., *Edwards's Bot. Reg.* 28: t. 12 (1842).

Phyllorkis medusae (Lindl.) Kuntze, *Revis. Gen. Pl.* 2: 677 (1891).

Vindplaats

Thailand, Maleisië, op het schiereiland Malakka en Borneo Sumatra en de kleine Sunda eilanden. Het wordt gevonden in laagland bossen op stammen en hoofdtakken. Van zeeniveau tot 400m.

B. medusae vraagt veel warmte en komt uit een gebied zonder een uitgesproken droge tijd, waar de plant in de schaduw groeit.

Beschrijving

Als de plant niet bloeit, gaat er toch een zekere bekoring van de kruipende groeiwijze uit. Hij heeft wortelstokken, waarop de knollen steeds op enige afstand van elkaar staan. Deze knollen zijn ongeveer 4 cm hoog, niet mooi rond, maar hoekig en vaak geelgroen van kleur.

De plant groeit epifytisch. Op die knollen staat één groot, bijna leerachtig blad, met een ronde bladpunt. Het is gesteeld, 20 cm lang en 5 cm breed.

De bloemstengel kan zowel rechtopstaand als hangend zijn en draagt een aantal schutbladen. De bloemen, met een lang spoor, staan vrij dicht op elkaar. De schutbladen van de bloeiwijzen zijn opvallend, lichtgeel, soms met rode punten. De bloemen zijn tot 15 cm lang, duf geurend en kunnen wit of crème van kleur zijn met roze of rode punten. De lip is meestal geel. De kelkbladen zijn 12,5 cm lang. Het bredere voetstuk is maar 1 cm lang; de rest van het blad, de staart, is erg lang.

Deze planten hebben een klein wortelstelsel (hechtwortels), dat slecht tegen verplanten kan.

Cultuur

Een plant voor de gematigd warme kas. Zoals reeds eerder werd vermeld, komt deze plant voor in een gebied waar geen echte koude- of droogteperiode voorkomt; dus hoeft hij in onze kas ook geen uitgesproken rusttijd. Toch zal het met het korten der dagen een beetje aanpassen zijn.

Deze *Bulbophyllum* groeit graag tussen andere planten, waardoor hij een beetje overschaduwd wordt. De plant heeft tere wortels, die snel verrotten. Zoek daarom voor deze plant een goede dicksonia-paal en als de luchtvochtigheid van uw kas het toelaat een mexifern-paal. Die palen zijn echt

noodzakelijk als u de plant een aantal jaren ongestoord wilt laten groeien.

Een goede vochtigheid rond de plant is beter dan een natte paal, toch moet u in de groeitijd een keer per week dopen, met een lichte mestoplossing (1/3 normaal), en regelmatig nevelen.

Doet de plant het goed, dan wordt de nieuwe bulb minimaal even groot of groter. In de rijpingstijd moet de nieuwe bulb 'vol' blijven.

Door zijn speciale luchtvochtigheidseisen lijkt hij me moeilijk voor kamer of serre.

Bron:

Orchitheek NOV 1986 – 2020

Tekening: J. Lodewijk